

ת"פ 31717/09/13 - מדינת ישראל נגד ד. י.

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 31717-09-13

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מדינת ישראל

נגד

ד. י.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

עו"ד - שקלובסקי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בכך שבתאריך 13.9.13, ערב יום כיפור, הגיע לדירתו בגילופין. מערכת היחסים בינו לבין אשתו הייתה רעועה וזאת בלשון המעטה. בשלב מסוים אשתו טיפלה בכביסה ומצאה מכנסיים השייכים לו וביקשה מבנם שיתן לו את המכנסיים. בשלב הזה בעת שעמדה במטבח ניגש אליה מאחור כשבידו המכנסיים וכיסה עם המכנסיים את פניה תוך שמונע ממנה נשימה והיא נאלצה להשתחרר מאחיזתו ונאבקה על נשימתה תוך שתולשת את ידו מעל פניה וגוחנת כלפי מטה עד שהצליחה להוציא מפיה צעקה בעקבותיה הגיע הבן ובהמשך גם הבת. היא תיארה כיצד כתוצאה מאותה חניקה עיניה מלאו דמעות, אפה נזל, נהיה אדום וכאב, היא בכתה והתקשתה לדבר. את הדברים עשה בהיותה כאמור לבדה, אף שילדיה נכחו בדירה. הנאשם כפר בכל, אפילו בטענה שהבן מסר לו את מכנסיו וטען שהכל עלילה מרושעת שרקמו אשתו, בנו ובתו כדי להוציאו מהדירה, לאחר שאשתו הסכימה למכור את הדירה ובהמשך חזרה בה מהסכמתה זו. כמו כן, הוא הכחיש כי שתה לשוכרה.

אם בכך לא די, מתברר כי לחובתו הרשעות קודמות. ב- 22.12.04 נדון לראשונה בגין תקיפת אשתו, שתי עבירות של

עמוד 1

איומים עליה והיזק לרכוש בזדון לחודשיים מאסר ולמאסר מותנה של 4 חודשים וכן התחייבות בסך של 1500 ₪. ב- 2.5.07 נדון בבית משפט מחוזי באר שבע בגין ניסיון בעילת אשתו, שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לשנתיים מאסר ולהפעלת המאסר המותנה של 4 חודשים במצטבר. כמו כן, הוטל עליו מאסר מותנה של שנתיים למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות מסוג פשע שאינו תקף.

מתברר אם כן שגם מאסר לתקופה לא קצרה ומאסר מותנה ממושך לא הרתיעו הנאשם.

יצוין, כי העובדה שהמשיך להתגורר יחד עם המתלוננת בביתה לא הוסיפה לאווירה הקשה ממילא.

לטענת הנאשם, הוא עומד בתשלום מזונות ילדיו בסך של 5500 ₪ מידי חודש וכי קבוע דיון על מנת שיתגרשו ולכן הדיון נדחה כדי שהסניגור יברר, כל זאת מתוך תפיסה שיש בכך להשליך על הוענש.

מתברר כי התקיים דיון ב- 26.6.14 בבית משפט לענייני משפחה. הדיון התייחס ל- 4 תביעות, האחת נזיקית בסך של 300,000 ₪ בגין הפגיעה והתנהגות האלימה כלפי המתלוננת, השניה רכושית בעיקר מתיחס לדירה בבעלות משותפת, השלישית למשמורת והסדרי ראייה והרביעי למזונות. סוכם כי תינתן אורכה להגשת כתב הגנה, ינהלו במקביל משא ומתן ויקבע מועד לקדם משפט. הבקשה לסילוק תביעת רכוש נמחקה. הנתבע יגיש תצהיר רכוש וניתן פסק דין בענין המשמורת על פיו מפגשים בין הנאשם לבין הילדים הקטינים יתקיימו מידי יום שני משעה 16:00, סמוך לגן הילדים בו לומד הילד הקטן, ועד לשעה 18:00, עת חוזרים הקטינים לבית האם מלוויים בבת הגדולה. צוין, כי הסדרי ראייה כפופים לכל החלטה שתניתן בהליך שבפני. כפי הנראה לא היו מודעים לכך שההליך כבר הסתיים וקבוע למתן גזר דין.

התביעה עותרת למאסר אותו ישא בכלא, אף שמודעים לפגיעה האפשרית בתשלום מזונות הקטינים. התביעה סבורה כי האינטרס הציבורי במקרה זה גובר וכי לא ניתן להסתפק בתקופה הקצרה שהיה עצור, כעתירת הסניגור.

בברע"פ 1923/11, פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 10.3.11. נדון המערער בגין תקיפת אשתו שהיתה כבת 16.5, במהלך תקופה של 5 חודשים, שבהם היו נשואים, וכן נהג כלפיה באלימות מילולית. בית משפט שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים, בהתחשב בחרטה שגילה, בהודאתו, בנסיבותיו האישיות ובכך שהתגרשו, בעברו הנקי ובתקופת המעצר הקצרה ומעצר הבית הארוך. המדינה הגישה ערעור תוך שציינה כי העונש חורג מהענישה הראויה ובית משפט מחוזי קיבל הערעור וגזר דינו ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על כך הוגשה בקשה לבית משפט עליון, כב' השופט רובינשטיין, שדחה הבקשה והוסיף כי גם לגופו של ענין אף שקיים פער בין הערכאות, בסופו של יום "בהתחשב במעשים החמורים בהם הודה שהתפרסו על פני מספר חודשים - אין לומר כי העונש מצדיק התערבות ערעורית."

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

בעפ"ג מרכז 6178-10-08 תק-מח, 2009, פלוני נ' מדינת ישראל. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים של איומים, היזק לרכוש בזדון ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן הפרת הוראה חוקית ונדון ל- 32 חודשי

מאסר, שנה מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪. בית משפט מחוזי מצא לנכון להתערב בגזר הדין והעמיד המאסר על שנתיים תוך שמציין שאכן המדיניות הענישה הנהוגה במקרה של אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוג היא מדיניות מחמירה של הטלת עונש מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, כפי שנקט בית משפט קמא, אך נראה כי לאור עברו הנקי והעובדה שמדובר במאסר ראשון החמיר במידה המצדיקה התערבות.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

ברע"פ 1293/08 פלוני נגד מדינת ישראל, כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצויין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצויין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

בהתאם למתחם זה, בת.פ. 12-03-32359, בית משפט קרית גת, מדינת ישראל נ' פלוני, ב- 22.11.12, נגזר דינו של הנאשם ל- 30 חודשי מאסר בגין 3 אירועי אלימות חמורים, אף שהיה מדובר בבחור צעיר שעברו נקי. הוגש ערעור על גזר הדין בעפ"ג 13-02-6653, מחוזי באר שבע. הסניגורית טענה כי העונש חמור ואינו עומד ברף הענישה המקובל וכי

לא ניתן משקל מספיק לגילו הצעיר ולהעדר הרשעות קודמות. בית המשפט המחוזי ביקש כי יתקבל תסקיר נוסף, בו צוין שהמערער מעוניין בטיפול, בניגוד לתסקיר שהיה מונח בפני מותב זה, בעת גזירת הדין. למרות זאת, ביום 29.5.13, בית המשפט המחוזי ציין כי אין חולק כי העונש לא קל, גם נוכח גילו הצעיר והעובדה שנעדר הרשעות קודמות, אך מעשיו חמורים ביותר והעונש הולם את חומרת המעשים ולכן הערעור נדחה. נקבע כי: "על בית המשפט לתרום את תרומתו, בין היתר, על ידי רף ענישה גבוה, למלחמה באלימות בכלל, ולאלימות בין בני זוג בפרט. במקרה שבפנינו האלימות שידעה המתלוננת מן המערער הינה קשה ביותר; התמשכה לאורך תקופה ארוכה, לאחר שהמתלוננת ביקשה לסיים את הקשר בינה לבין המערער, ועל פי תסקיר הקורבן שהוגש לבית משפט השלום הנזק והטראומה שהותירו מעשיו במתלוננת הם רבים".

מהאמור אם כן עולה שהמתחם העונשי הראוי במקרה של תקיפת בת זוג בנסיבות של גרימת חבלה של ממש ו/או שימוש בסכין ו/או נסיבות מחמירות נוספות, נע בין 10 חודשים ל- 18 חודשים.

למרות הנסיבות החמורות במקרה שבפני הסתפקה התביעה בעבירה של תקיפה רגילה. למרות זאת, בשל עברו של הנאשם, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר בכלא. אולם, עלי לקחת בחשבון את ההליך החיובי שמתקיים במסגרת אזרחית, את העובדה שכיום המזונות משולמים באמצעות עיקול על משכורתו ובעיקר הסכמת כי למרות שיגזר דינו, בית משפט יאסר עליו על פי חוק למניעת אלימות במשפחה כניסה לדירה ויצירת קשר כלשהו עם המתלוננת, למעט למסגרת ההליך המשפטי. בסיבה זו בלבד אסתפק במאסר אותו ישא בעבודות שירות בניכוי התקופה שהיה עצור.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6, חודשים בניכוי התקופה שהיה עצור מיום 13.9.13 עד 17.10.13. בעבודות שירות בפארק אשדוד ים, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח לבנה אינדפורקר.

תחילת המאסר מיום 26.10.14 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991

בהמשך למצוין לעין מוצא צו כאמור, האוסר על המשיב:

א. להיכנס לדירה של אשתו ט. י. (להלן: "אשתו") ברח' , אשדוד, או להימצא בתחום מרחק הנופל מ - 100 מטר ממנה, וזאת אף אם יש לו זכות כלשהי בה;

ב. כן נאסר עליו להתקרב למקום עבודתה של אשתו ב..... באשדוד וכן להתקרב אליה אישית למרחק הפחות מ- 50 מ';

ג. להטריד את אשתו בכל דרך ובכל מקום, לרבות הטרדות טלפוניות.

ד. אוסר על המשיב לאיים על אשתו, לבלוש אחריה, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה או מעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.

האיסור לא יחול על מפגש בעת שנוכחים באי כח הצדדים לצורך ניהול ההליך המשפטי.

הצו האמור יחול למשך 6 חודשים מהיום ותוכל אשתו להגיש בקשה להארכתו במסגרת דיון בבית משפט לענייני משפחה.

העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות שירות בשב"ס ולאשתו של הנאשם, ט. י. .

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה